

Fra: Peter Rørdam [<mailto:prordam@gmail.com>]

Sendt: 29. januar 2010 16:01

Cc: post@aar.mim.dk; BLST - By- og Landskabsstyrelsens hovedpostkasse

Emne: testcenter for vindmøller i Østerild

Til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg

I punkt 1 i min mail af 18. januar d.å. til udvalget gjorde jeg gældende, at miljøministeren forsøger at undertrykke det materiale, der foreligger om mulige alternative placeringer af testcentret. Jeg kan følge op på dette med følgende oplysninger.

Jeg har bedt By- og Landskabsstyrelsen om aktindsigt i materialet .

Styrelsen har sendt mig en større stak papirer, men ikke noget materiale om alternative placeringer (bortset fra Kallesmærsk Hede), idet man oplyser, at der ikke foreligger nogen selvstændig rapport over de 14 arealer.

Det står i grel modstrid med VVM-redegørelsens angivelse side 20 af, at man efter en detaljeret gennemgang af de 14 arealer (+ nogle yderligere arealer) har vurderet, at de ikke kan bruges. Man skulle tro, at detaljerne i en sådan vurdering var blevet nedfældet skriftligt. Jeg har bedt om en forklaring på denne tilsyneladende modstrid, men har ikke fået noget svar. Såvidt jeg kan se, er der kun 2 mulige forklaringer på denne modstrid.

1) Materialet findes, men undertrykkes fordi det ikke udelukker de alternative placeringer. Mistanken om denne mulighed bekræftes af, at materialet om Kallesmærsk Hede er blevet udleveret. Dette materiale udelukker ret klart Kallesmærsk, så her var udleveringen ikke noget problem.

2) Det er - hvor usandsynligt det end lyder - korrekt, at der ikke er udarbejdet selvstændige rapporter over de øvrige alternativer. Men i så fald er VVM-redegørelsens summariske angivelse side 20-21 af, hvorfor man har måttet fravælge de alternative placeringer, værdiløs.

VVM-redegørelsen indeholder ingen oplysninger, der giver mulighed for at efterprøve grundlaget for redegørelsens konklusioner.

Uanset hvilken af de 2 mulige forklaringer der er den rigtige, må det altså konstateres, at det på ingen måde ligger klart, at der ikke er alternative placeringsmuligheder. Man må tværtimod sidde tilbage med en klar fornemmelse af, at Østerild ikke er den eneste mulige placering, men at miljøministeren af grunde, som unddrager sig erkendelse, vil trumfe Østerild-løsningen igennem for enhver pris - også naturens og saglighedens.

I et af de bilag, som By- og Landskabsstyrelsen har sendt mig - Kriterier for arealer til testvindmøller, Vindmølleindustrien d. 15. april 2009 - oplyses det, at der frem til 2020 er behov for at finde placeringer til 2 fabrikantdrevne afprøvningsområder med ca.10 møller hver. Hvordan harmonerer det med, at der ikke er alternativer til Østerild, hvor man iøvrigt må nøjes med 7 møller?

Skulle det vise sig at være rigtigt, at Østerild er den eneste realistiske placeringsmulighed til lands, må behovet for mere end én placering være et yderligere stærkt argument for, at testcentre for havmøller placeres til havs. Man undgår her indgreb i landskabelige værdier og gener for beboerne, og meromkostningerne ved en sådan anbringelse må være til at overse, når man tager de eksorbitante udgifter til træfældning m.v. og erhvervelse af arealer til erstatningsskov i betragtning.

Med venlig hilsen

Peter Rørdam